

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická
Katedra anglistiky a amerikanistiky

Oponentský posudek diplomové práce

Autor práce: Bc. Magdaléna Půlpánová

Studijní obor: Učitelství anglického jazyka

Název práce: Vliv kolonialismu v díle J. F. Coopera *Poslední Mohykán*

Akademický rok: 2016/2017

Slovní vyjádření k hodnocení diplomové práce:

Magdaléna Půlpánová se v diplomové práci rozhodla vrátit po stopách postav stvořených J. F. Cooperem do divoké americké přírody počátku 19. století a zabývat se otázkou kolonialismu, respektive mezirasových a mezikulturních vztahů. Je potěšující, že strukturně svou práci nerozdělila na teoretickou a praktickou část, ale naopak obě části propojila, čímž text působí vcelku plynule, čtivě i poutavě.

První kapitola pojednává obecněji o koloniální zkušenosti původem evropských osadníků ve východní části USA, přičemž samotné Spojené státy americké označuje právě díky své minulosti za postkoloniální i současně kolonizující (s. 12). Autorka v této části rovněž uvádí a vysvětluje některé klíčové pojmy (colonialism, colonialist ideology, savage, atp.), jejich představení je věcné a srozumitelné, byť s některými definicemi lze polemizovat: např. definice kolonialismu (s. 11) uvádí, že se jedná ryze o negativní lidskou činnost, to je však úhel pohledu 20. a 21. století. Pro větší komplexnost by tak stálo za to pracovat kriticky s oběma možnými interpretacemi, třebaže sám Cooper – a k podobnému závěru dochází i Půlpánová (s. 46) – chápal kontakt mezi „bílým“ mužem z Evropy a americkým „rudochem“ jako přínosný zejména pro prvně jmenovaného (viz Natty Bumppo).

Následující dvě části se věnují Cooperovu zobrazení indiánů a s tím spojenými rasovými i kulturními předsudky. Svým zařazením i důležitostí představuje tato kapitola stěžejní část práce, zejména pasáž, v níž se autorka věnuje stereotypu tzv. vymírající rasy. Na ni pak navazuje závěrečná kapitola, která blíže zkoumá téma lásky a míšení ras.

Všechny tři kapitoly lze hodnotit ryze kladně jako vyvážené a zbytečně nerozvíhavé, s dostatečným počtem kriticky zpracovaných sekundárních zdrojů a sepsané kultivovanou angličtinou. I přesto, že se jedná o kvalitní práci, z níž je patrný zájem o danou tematiku, nemohu se přeci jen zbavit dojmu, že autorka nevyužila všech příležitostí, které téma nabízí, a že zejména v otázce předpokladů chování evropských osadníků k původním obyvatelům mohla jít více do hloubky. Práci proto hodnotím **velmi dobře**.

Otázky k diskusi:

1. Pro označení obyvatel Ameriky evropského původu se v textu objevují dva různé pojmy – „Anglo-Americans“ (s. 13) a „Euro-Americans“ (s. 63). Jaký rozdíl tím má autorka na mysli?
2. Na str. 12 jsou zmíněny Twainovy a Poeovy kritické poznámky na adresu Cooperova vypravěčského umění. Zajímalo by mě, jak se k nim staví autorka?

Dne: 18. května 2017

.....
Podpis oponenta